

Виконання рішень здійснюється у межах повноважень та у спосіб, що визначені Законом України «Про виконавче провадження» (далі - Закон). Згідно ч. 2 ст. 18 Закону, виконавець зобов'язаний здійснювати заходи примусового виконання рішень у спосіб та в порядку, які встановлені виконавчим документом і цим Законом.

Відповідно до ст. 10 Закону заходами примусового виконання рішень, крім іншого, є звернення стягнення на кошти, цінні папери, інше майно (майнові права), корпоративні права, майнові права інтелектуальної власності, об'єкти інтелектуальної, творчої діяльності, інше майно (майнові права) боржника, у тому числі якщо вони перебувають в інших осіб або належать боржникові від інших осіб, або боржник володіє ними спільно з іншими особами.

Відповідно до ч. 2 ст. 48 Закону, стягнення за виконавчими документами звертається в першу чергу на кошти боржника у національній та іноземній валютах, інші цінності, у тому числі на кошти на рахунках боржника у банках та інших фінансових установах.

Пунктом 7 ч. 3 ст. 18 Закону також, передбачено право виконавця під час здійснення виконавчого провадження, крім іншого, накладати арешт на кошти та інші цінності боржника, зокрема на кошти, які перебувають у касах, на рахунках у банках, інших фінансових установах та органах, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів (крім коштів на єдиному рахунку, відкритому у порядку, визначеному статтею 35¹ ПКУ, коштів на рахунках платників податків у системі електронного адміністрування ПДВ, коштів на електронних рахунках платників акцизного податку, коштів на рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом), на рахунки в цінних паперах, а також опечатувати каси, приміщення і місця зберігання грошей.

Відповідно до ч. 3 ст. 52 Закону, не підлягають арешту в порядку, встановленому цим Законом, кошти, що перебувають на рахунках із спеціальним режимом використання, спеціальних та інших рахунках, звернення стягнення на які заборонено законом.

Банк, інша фінансова установа, центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері казначейського обслуговування бюджетних коштів, у разі надходження постанови виконавця про арешт коштів, що знаходяться на таких рахунках, зобов'язані повідомити виконавця про цільове призначення рахунку та повернути постанову виконавця без виконання в частині арешту коштів, що знаходяться на таких рахунках.

Вищезазначене кореспондується з позицією Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду по справі [№ 915/1000/18](#), викладеною у рішенні від 08.07.2020, яким зазначено: «5.15».

Отже, виконуючи рішення суду, виконавець може накладати арешт на будь-які кошти на рахунках боржника в банківських установах, крім тих, накладення арешту на які заборонено законом.

При цьому, саме банк, який виконує відповідну постанову виконавця про арешт коштів боржника, відповідно до ч. 3 ст. 52 Закону, повинен визначити статус коштів і рахунку, на якому вони знаходяться, та в разі їх знаходження на рахунку, на кошти на якому заборонено накладення арешту, банк зобов'язаний повідомити виконавця про цільове призначення коштів на рахунку та повернути його постанову без виконання, що є підставою для зняття виконавцем арешту із цих коштів згідно із ч. 4 ст. 59 Закону.

Також виконавець може самостійно зняти арешт з усіх або частини коштів на рахунку боржника у банківській установі, в разі отримання документального підтвердження, що рахунок боржника має спеціальний режим використання та/або звернення стягнення на такі кошти заборонено законом (ч. 4 ст. 59 Закону).

[По матеріалам Східного міжрегіонального управління Міністерства юстиції \(м. Харків\)](#)

Інформація з сайту [https:// buhgalter911.com/uk](https://buhgalter911.com/uk)